

EZAGUTZA IREKI BATERAKO

Posted on 18/12/2013 by Naider

Hiru aldizkari nagusien aurkako argudioak guztiz sartzen dira zientziaren balorazioari buruzko egungo eztabaidan eta akademiaren zati handi batek oso partekatzen ditu: moda edo hedabideen oihartzuna gehiegi baloratzen da artikuluak argitaratzeko, Aldizkariak muga artifical bat mantentzen dute. argitalpen-espazioa beren produktua gehiago kualifikatzeko modu gisa eta inpaktu faktorea ikerketaren kalitatea objektiboki neurtzeko kontraindikazio garrantzitsuak dituen adierazlea da.

Egia da, hala ere, ikertzaile asko ez daudela ados kritika honekin eta askok, argudioak partekatuta ere, balorazio-prozedura gaitz txikiagoa dela ikusten dutelako, egindako ikerketaren meritua objektiboki baloratzeko metodo hoberik ikusten ez dutelako. Ez dezagun ahaztu argitaratzen den argitalpen eta aldizkariak direla ikertzaileak, katedrak, meritua, sariak eta abar kontratatzeke irizpide nagusiak.

Ni bezalako akademiatik kanpoko norbaitentzat zaila da iritzia ematea, baina kalitate zientifikoaren argitalpen eta ebaluazio sistema, behintzat, izugarri deigarria da. Besterik gabe, ikerketa bera arbitrarioki garestitzen duen sistema delako, Unibertsitateak, ikerketa zentroak eta ikertzaileak prezio monopolista eta gehiegizkoa ordaintzera behartzen baititu beren ikerketak argitaratzen diren aldizkarietan sartzeagatik.

Gero eta Internet azkarragoa eta eskuragarriagoa izanik, ez dirudi logikoa den azken mendeko argitalpen zientifikoko prozesu eta estandarrak mantentzen jarraitzea emaitzen banaketa globala "on line" eta marjinal batekin egiten dela kontuan izan gabe. altzairurako joera duen prezioa. Informazioaren gizarte berriaren esparruan, argitalpen zientifikoaren muga bakarrak ikertzaileen talentuari eta haien kalitatearen ebaluazioari lotu behar zaizkio eskusiboki, eta ez ikertzaile esklabo bihurtzen duten argitalpen taldeek artificalki sortutako urritasun irreal bati. Uztaitik salto egitea beste aukerarik ez duela, transakzio-kostuak denbora eta burokrazia aldetik bere gain hartuz eta argitaletxe handiek (Elsevier, Springer, etab.) ezarritako interesei amore emanaz. Izan ere, Scheckmanek berak orain kritikatzeko dituen aldizkarietan argitaratu zituen, Nobel Saria irabazi dioten artikuluak.

Ez al litzateke errentagarriagoa eta arrazoizkoagoa izango mota honetako unibertsitateek eta ikerketa zentroek edo partzuergoek beren ikerketak argitaratzeaz arduratzea, baldintzak arautzeaz eta irizpideak ezartzeaz eta, gainera, partekatutako eta sarbide irekiko lizentzietan oinarrituta egitea? ezagutzaren hedapen malguagoa, azkarragoa eta garestiagoa izatea ahalbidetzea?

Zintzoki uste dut Scheckman-en edo "[The Cost of Knowledge](#)" bezalako gauza eta ekimen indibidualak akademiko talde batek edo < Jakintzarako sarbide irekia sustatzeko aldarrikatzen ari diren

<http://isites.harvard.edu/icb/icb.do?keyword=k77982&tabgroupid=icb.tabgroup143448>>Harvard University argi erakusten dute bidea. Logikoa denez, aurrerapenak oso txikiak izango dira, betiere prestigio handiko aldizkarietan argitaratzeak ikertzaileen CV-an duen intzidentzia bera badu.

www.flickr.com/photos/sashafatcat/>Paul Joseph Flickr-en Creative Commons lizentziapean

There are no comments yet.